

Ислом Нури

Аллоҳ таоло Наҳл сурасининг 98-оятда шундай дейди:

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَارْتَدُوا عَلَى أَرْجُلِكُم مِّنْ حَيْثُ كُنتُمْ عَلَيْهِمْ خُفًّا وَكُلَّمَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ غَسَّوْا أَرْجُلَكُمْ مِثْلَ مَا غَسَّوْا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ وَأَقْبِلُوا لَهَا حَيْثُ كُنتُمْ عَلَيْهَا ذَلِكَ لِيَذَرَ الْغُلَامَ وَالسَّنَانَةَ إِذَا قَامَا إِلَى الصَّلَاةِ وَغَسَّوْا رُءُوسَهُمَا وَأَمْشَوْا بِلِبَاسِهِمَا خُنُفًا وَمَا خُلِفُوا فِي صَلَاتِهِمْ قَوْمًا فَاجِلِينَ»

«(Эй мўмин банда,) Қачон Қуръон ўқисанг, қувилган - малъун шайтон (васвасаси)дан Аллоҳ паноҳ беришини сўрагин».

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَارْتَدُوا عَلَى أَرْجُلِكُم مِّنْ حَيْثُ كُنتُمْ عَلَيْهِمْ خُفًّا وَكُلَّمَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ غَسَّوْا أَرْجُلَكُمْ مِثْلَ مَا غَسَّوْا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ وَأَقْبِلُوا لَهَا حَيْثُ كُنتُمْ عَلَيْهَا ذَلِكَ لِيَذَرَ الْغُلَامَ وَالسَّنَانَةَ إِذَا قَامَا إِلَى الصَّلَاةِ وَغَسَّوْا رُءُوسَهُمَا وَأَمْشَوْا بِلِبَاسِهِمَا خُنُفًا وَمَا خُلِفُوا فِي صَلَاتِهِمْ قَوْمًا فَاجِلِينَ»

Имом Муслим ривоят қилган ҳадисда Анас розияллоҳу анху шундай дейди: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам, Абу Бакр, Умар ва Усмон розияллоҳу анҳумлар билан бирга намоз ўқидим. Уларнинг биронтасидан «Бисмиллаҳир роҳманир роҳийм»ни (овоз чиқариб) ўқиганларини эшитмадим.

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَارْتَدُوا عَلَى أَرْجُلِكُم مِّنْ حَيْثُ كُنتُمْ عَلَيْهِمْ خُفًّا وَكُلَّمَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ غَسَّوْا أَرْجُلَكُمْ مِثْلَ مَا غَسَّوْا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ وَأَقْبِلُوا لَهَا حَيْثُ كُنتُمْ عَلَيْهَا ذَلِكَ لِيَذَرَ الْغُلَامَ وَالسَّنَانَةَ إِذَا قَامَا إِلَى الصَّلَاةِ وَغَسَّوْا رُءُوسَهُمَا وَأَمْشَوْا بِلِبَاسِهِمَا خُنُفًا وَمَا خُلِفُوا فِي صَلَاتِهِمْ قَوْمًا فَاجِلِينَ»

Муттафақун алайҳ бўлган ҳадисда Убода ибн Сомит розияллоҳу анху шундай дейди: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Фотиҳа сурасини ўқимаган одамнинг намози намоз эмас», дедилар.

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَارْتَدُوا عَلَى أَرْجُلِكُم مِّنْ حَيْثُ كُنتُمْ عَلَيْهِمْ خُفًّا وَكُلَّمَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ غَسَّوْا أَرْجُلَكُمْ مِثْلَ مَا غَسَّوْا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ وَأَقْبِلُوا لَهَا حَيْثُ كُنتُمْ عَلَيْهَا ذَلِكَ لِيَذَرَ الْغُلَامَ وَالسَّنَانَةَ إِذَا قَامَا إِلَى الصَّلَاةِ وَغَسَّوْا رُءُوسَهُمَا وَأَمْشَوْا بِلِبَاسِهِمَا خُنُفًا وَمَا خُلِفُوا فِي صَلَاتِهِمْ قَوْمًا فَاجِلِينَ»

лаънати шайтоннинг ёмонликларидан паноҳ тилаб: “Аъзу биллаҳи минаш-шайтонир-рожим” дейди, сўнгра “Бисмиллаҳир роҳманир роҳим”ни айтиб, Фотиҳа сурасини ўқийди. Фотиҳа сураси жуда улуғ дуоларни ўз ичига олгани учун ундан кейин “Омин” (яъни, илоҳим қабул қил) дейди.

Бугунги дарсдан олинadиган фойдалар:

1. Намозда Қуръон ўқишдан аввал аъзу ва бисмиллаҳни махфий айтиш суннат.
2. Фотиҳа сурасини ўқиш намоз рукнларидан бўлиб, усиз намоз дуруст бўлмайди.
3. Фотиҳа сурасини ўқигандан кейин “Омин” дейиш суннат.